

بررسی واژه ها و مفاهیم اساسی برنامه درسی^۱ در قرآن و حدیث

دکتر سیدجواد قندیلی
استادیار دانشگاه فردوسی مشهد
پذیرش نهایی ۸۷/۷/۲۶

دریافت مقاله ۸۷/۷/۲۶

چکیده

این نوشتار، خلاصه ای از یک پژوهش قرآنی و حدیثی است. محقق با این نگرش که قرآن برنامه ای مدون برای تربیت انسان و سیره معمصومین علیهم السلام تبیین کننده این برنامه است به این مطالعه مبادرت کرده است.

در این مقاله سعی شده است نمونه ای از آیات و روایاتی ارائه شود که به هر یک از مراحل برنامه ریزی تربیتی و درسی مربوط است. چهار عنصر اساسی هر برنامه درسی، هدف، محض و فعالیتهای یادگیری، روش های سازماندهی و اجرایی و سرتاسر جام، شیوه های ارزشیابی است. در پایان نیز پیشنهادهایی برای دست اندرکاران پژوهش های قرآنی و روایی و مربیان ارائه شده است.

کلید واژه ها: تعلیم و تربیت در قرآن و حدیث، قرآن و برنامه ریزی، یادگیری در قرآن و حدیث، ارزشیابی در تعلیم و تربیت اسلامی، برنامه درسی.

مقدمه

در مباحث معرفت شناسی^۱، این گونه بیان می شود که شاخه های مختلف علم بریزه علوم تجربی، محصول دیدگاه های مختلف انسان نسبت به مجموعه عالم است که با مطالعه روابط و مجھولات آنها از زوایای مختلف، رشته های علوم شناخت گرفته است.

هدف این مطالعات ادراک زوایای آشکار و پنهان پدیده ها و پیش بین رویدادهای مربوط به آنها است. چنانچه موضوع علم، مواد طبیعت از حیث روابط پیوندهای درونی آنها باشد، رشته علمی شیمی و اگر ارتباطات و تعاملات نیروهای ظاهری مورد نظر باشد، رشته فیزیک و چنانچه کشف ارتباطات بین پدیده های اجتماعی باشد، رشته جامعه شناسی، و به همین ترتیب سایر رشته های علمی شناخت گیرد.

مطالعه انسان و تربیت وی در قالب رشته علوم تربیتی (تعلیم و تربیت)^۲ صور می پذیرد. در واقع این رشته در بردارنده چندین رشته علمی است که به صور درهم تنیده^۳ و مرتبط با یکدیگر تربیت انسان را معنای کند (دریک^۴ سوزان. ادیگران، ۲۰۰۴)؛ به عنوان مثال رشته های مدیریت، جامعه شناسی، اقتصاد روانشناسی که با رها ساختن ساختارهای قبلی خود، ساختار جدیدی را در ارتباط مفاهیم تربیتی به خود گرفته و مجموعاً رشته جدید بین رشته ای^۵ علوم تربیتی به وجود آورده است. برنامه ریزی درسی از جمله رشته های این مجموعه است امروزه خود به صورت حوزه مطالعاتی وسیع و مستقلی قابل طرح است. این قلمرو

عنوان یکی از عرصه‌های کاربردی یا حرفه‌ای شناخته می‌شود (مهرمحمدی، ۱۳۸۱). از نظر لوی^۱ برنامه درسی، برنامه تفصیلی تمام فعالیتهای یادگیری فراگیرنده، انواع وسائل آموزشی، راهبردهای یاددهی، یادگیری و شرایط اجرای برنامه را مورد مطالعه قرار می‌دهد (لوی، ۱۳۸۲). با این توسعه مفهومی و حوزه مطالعاتی، برنامه درسی تا حدی متراծ برنامه تربیتی در نظر گرفته شده است.

مسئله و هدفهای پژوهش

آنچه در این تحقیق مسلم و منجز دانسته شده، خلقت هدفمند انسان، توسط خالق و اینکه تربیت وی بر برنامه مبتنی بوده است. این حقیقت را خداوند چنین بیان کرده است: «پس آیا می‌پندارید ما شما را بیهوده آفریدیم و به سوی ما بازنمی‌گردید» (مؤمنون / ۱۱۵)

بررسی آرای تربیتی صاحبنظران تعلیم و تربیت بویژه تربیت اسلامی بیانگر این حقیقت است که فرایند تعلیم و تربیت انسان بر برنامه ای تربیتی مبتنی است که این برنامه متنضم مبانی و اصول تربیت، هدف، محتوا، روش و نهایتاً ارزشیابی است (باقری، ۱۳۷۴؛ صانعی، ۱۳۷۸). منع اصلی که این آرای بدان تمسک جسته‌اند، کتاب خدا و سیره معصومین علیهم السلام است. حال، سؤال اصلی که پژوهشگر در صدد پاسخیابی آن بوده، شناخت مفاهیمی از قرآن و سیره است که نشانگر مراحل و واژه‌های اساسی برنامه ریزی تربیتی است. کدام مفاهیم قرآنی بیانگر هدف تربیت است کدام مفاهیم، محتوا، روشهای تربیت و ارزشیابی رفتارهای مریبان را بیان کند و چه واژه‌هایی به اصول هر یک از این مراحل مربوط است؟

اهداف پژوهش

اولاً تعیین طرح^(۱) کلی، برنامه تربیتی انسان است که این خود می‌تواند الگویی برای مربیان پرورشی مذهبی باشد. ثانیاً نتایج این پژوهش و از این قبیل در تحول علوم انسانی در دانشگاه‌ها نقش جدی دارد. سالهاست علوم انسانی و متون درسی آنها مورد بحث و بررسی و اظهار نظر اندیشمندان حوزه و دانشگاه قرار گرفته است. علوم انسانی رفتارهای چندگانه اقتصادی، سیاسی، حقوقی و فرهنگی را در دو بعد فردی و اجتماعی مورد بررسی قرار می‌دهد که محتوای آنها بر نتایج پژوهش‌های منت صاحب‌نظران این رشته‌ها مبتنی است. هر چند برخی روش‌های مطالعه آنها تجربی است اما براساس مبانی نظری در مورد انسان صورت گرفته که بعض‌آجای بسی تأمل است. انسان مورد نظر اسلام، خلیفه خدا در زمین و فرهنگ، اقتصاد و سیاست او بر وحی مبتنی است در حالی که در بسیاری از محتواهای علوم انسانی موجود چنین نگرشی دیده نمی‌شوند. بدین لحاظ پژوهش‌های قرآنی و حدیثی و به کارگیری نتایج آنها در متون علوم انسانی و از جمله علوم تربیتی ضروری می‌نماید.

پژوهشکار علوم انسانی و مطالعات فرنگی

تاریخچه تحول نظریه‌ها، مفهوم برنامه درسی و مراحل آن

در مورد تاریخچه و مطالب برنامه ریزی درسی در منابع مختلف مربوط به این حیطه تخصصی، بحث‌های زیادی مطرح شده که از حوصله این نوشتار خارج است. آنچه ضروری به نظر می‌رسد، بررسی مفهوم برنامه درسی در حدی است که زمینه پژوهش قرآنی و حدیثی و محورهای مورد بحث مشخص شود.

مطالعات مربوط به رشته برنامه درسی، گذشته‌ای طولانی ولی تاریخچه‌ای کوتاه

دارد (تنر و تنر^۱، ۱۳۸۱). مطالعه تطبیقی دیدگاه های مختلف برنامه درسی، بیانگر این واقعیت تاریخی در مورد فرایند آموزش و تربیت است که تفاوت اساسی دیدگاه ها در تلقی نسبت به ماهیت عناصر برنامه درسی بوده است. هر یک از این دیدگاه ها آرمان تربیتی، ماهیت یادگیری و یادگیرنده را به گونه ای تبیین می کرده و به تناسب آن، تصمیمات آموزشی را اتخاذ می نموده است؛ مثلاً رفتارگرایی و یادیدگاه دانش محور، محیط آموزشی را نسبتاً محدود به کلاس درس نموده و از روش های مستقیم غیرفعال آموزشی و درسی روش های ارزشیابی قلم – کاغذی، استفاده می نموده اما (مهر محمدی، ۱۳۸۱). در مقابل آن دیدگاه انسانگرایانه که آرمان تربیتی را خودشکوفایی دانسته و تأکید بر ارزش های فردی دارد و دیدگاه ماوراء فردی یا کل گرایانه که تلاش بر تعلیم و تربیت فرد در یک رابطه کلی با سایر امور و محیطی فراتر از فرد را مبنای تصمیمات تربیتی و درسی خود قرار می دهد.

مفهوم برنامه درسی به تناسب نظریه های برنامه درسی تغییر می کند. اگر رسالت مدرسه انتقال مجموعه ای اطلاعات و دانش های مربوط به رشته های علمی مختلف باشد، برنامه درسی، مجموعه ای از موضوعات متعدد درسی به صورت جدا از یکدیگر است. هر عنوان درسی، بخشی از ساختار مربوط به یک رشته علمی است چنانچه تلقی از مدرسه، جایگاه کسب تجربه های هدایت شده باشد در این صورت برنامه درسی، مجموعه ای از تجربه های سازمان یافته یادگیری، تحت ناظارت مدرسه خواهد بود (سیلور^۲ و همکاران، ۱۳۷۲). برنامه درسی به عنوان تجربه ها شامل مفهومی از برنامه است که اغلب در فعالیتهای پیشرفتگرایان مشهود است و طبق نظر رول، هنوز هم رایجترین مفهوم به شمار می رود. برنامه درسی به عنوان یک نقشه و

طرح، توسط صاحبظرانی مثل تابا، مک رونالد، ماکنزی، سیلور و الکساندر مطرح شده است (ملکی، ۱۳۸۲). برنامه درسی به عنوان یک حوزه تخصصی و علمی، متنضم مجموعه‌ای از مفاهیم، قانونها، مبانی، اصول و روش تحقیق خاصی است. در این حوزه تخصصی مباحث تاریخی مربوط به چگونگی شکل‌گیری نظریه‌ها و سطوح مختلف برنامه درسی بحث می‌شود مانند طبقه‌بندی کلاین^۱ (۱۹۸۶). به صورت برنامه درسی مطلوب، برنامه درسی رسمی، برنامه درسی اجرایی، برنامه درسی آموزشی و برنامه درسی تجربی شده است.

از جمله مباحث این حوزه تخصصی، بحث درخصوص عناصر برنامه درسی است. منظور از عناصر برنامه درسی، مراحلی است که در اقدام عملی برنامه درسی یا در طرح‌ریزی برای اجرا مورد نظر است. دال، مجموعه‌ای هشت عنصری را مصرح کرده است. تعیین نیازهای آموزشی، تعیین اهداف کلی، بیان هدفهای برنامه یا صرح خاص، مشخص کردن وسائل ارزیابی، انتخاب یک طرح اجرایی، انتخاب محتوا، تعیین و سازمان دادن تجربیات یادگیری و ارزیابی برنامه‌ها و طرحها (شریعتمداری، ۱۳۸۰). در یک تقسیم بندی کلی سه مرحله‌ای (لوی، ۱۳۸۳)، سه عنصر یا مرحله فرعی را ارائه داده است. آماده سازی رئوس برنامه درسی، تهیه و تدوین مواد و وسائل درسی، اجرای برنامه. تایلر^۲ به عنوان یکی از صاحبظران بر جسته حوزه برنامه درسی، چهار سؤال اساسی را برای یک برنامه در نظام آموزشی مطرح کرده که عبارت است از:

- ۱- محیط آموزشی باید در صدد تحصیل کدام مقاصد تربیتی باشد؟
- ۲- کدام تجربیات یادگیری باید برای دستیابی به چنین مقاصدی فراهم شود؟

۳- چگونه می توان میزان دستیابی به مقاصد تربیتی را مشخص کرد؟

۴- چگونه می توان میزان دستیابی به مقاصد تربیتی را ارزشیابی کرد؟

از این چهار سؤال به ترتیب مراحل یا مفاهیم هدف، محتوا، راهبردهای یاددهی - یادگیری و الگوهای ارزشیابی استنتاج شده که این مفاهیم مبنای این پژوهش است. هدفهای درسی مبنای تصعیم گیری در مورد فرایند آموزش است بویژه در الگوی برنامه درسی مبتنی بر صلاحیت^۱ که شکل گیری ویژگیهایی در مخاطبان، نقطه پایانی دوره برنامه به شمار می رود. تایلر، توجه به هدفهای برنامه به عنوان چارچوب اصلی را در جریان تحول مفهوم برنامه درسی مطرح کرد (لوی، ۱۳۸۳). به نظر وی برنامه درسی متشکل از سه زمینه دانش سازمان یافته، تجربه های مدرسه ای یادگیرنده و نیازهای اجتماعی است. درواقع این سه زمینه، منابع تعیین هدفهای مربوط به فرایند تعلیم و تربیت است.

محتوای درسی، مجموعه اصطلاحات، اصول و قواعد، قوانین، مفاهیم و بطور کلی دانش سازمان یافته یک رشته علمی است (لوی، ۱۳۸۳). تجربه های تربیتی، که از محتوا و هدفها ناشی می شود، نتیجه ارتباطات تعاملی فرد با محیط یادگیری است. سازماندهی محتوا و تجربه های تربیتی به معنای فراردادن هر یک از عناصر محتوایی در جایگاه مناسب است به گونه ای که بهترین شکل دستیابی به هدفهای تربیتی را آسان سازد. برقراری ارتباط بین بخش های مختلف محتوا و تجربه های یادگیری باید مبتنی بر نوع سازمان منطقی و روانشناختی به شکل تأمیان صورت پذیرد. سازمان منطقی، مبتنی بر منطق هر یک از رشته های علمی و سازمان روانشناختی، رعایت تنظیم محتوایی به لحاظ شرایط و ویژگیهای مخاطبان برنامه

است (تايلر، ۱۳۷۶). محتواهای درسی در قالب الگوهای مختلفی سازمان داده می‌شود؛ به صورت دروس مستقل و درهم تبیه یا تلفیقی. شیوه‌های سازماندهی تلفیقی بسیار گوناگون است که به صورت یک طیف از ساده ترین تا پیچیده ترین شکل مطرح است. ساده ترین شکل، برگزاری دو یا چند درس به صورت همزمان، و شکل پیچیده تر آن مثلاً بین رشته‌ای است که چند رشته علمی در راستای بررسی یک مسئله واقعی زندگی به یکدیگر مربوط می‌شود (پاتریشا و همکار، ۲۰۰۴).

راهبردهای یاددهی – یادگیری به سبکها و روشهای اشاره دارد که تجربه‌های تربیتی مخاطبان در فرایند آموزش، بدان گونه شکل می‌گیرد. این روشهای گوناگون است که باید به تناسب ویژگیهای مخاطبان و نوع محتوا و امکانات انتخاب شود. تقریباً می‌توان گفت مجموعه راهبردهای آموزشی در دو دسته کلی فعال و غیرفعال تقسیم می‌شود؛ از جمله روشهای فعال، شیوه اکتشافی یا حل مسئله و غیرفعال، شیوه توضیحی یا سخنرانی است.

ارزشیابی آخرین مرحله حلقه برنامه درسی است. در این مرحله، اطلاعات به صورت منظم به منظور تصمیم گیری در دوره‌های بعدی برنامه جمع آوری می‌شود (پاتریشا و همکار، ۲۰۰۴). برخی از نظریه پردازان برنامه ریزی، اطلاعات مورد نیاز این مرحله را به میزان پیشرفت در یادگیرنده مربوط دانسته اند و برخی به خود برنامه (آلکین، ۱۹۹۲). در یک طبقه بندی کلی، ارزشیابی به دو نوع کمی و کیفی تقسیم شده است: نوع کمی به جمع آوری از طریق داده‌های کمی و در یک میدان محدود، صورت می‌پذیرد. ارزشیابی کیفی، که به آن نقادی آموزشی نیز گفته می‌شود از طریق چند شیوه محدود یا جمع آوری اطلاعات محدود امکان پذیر و قابل تعریف نیست. در این نوع ارزشیابی، هدف بررسی یک وضعیت در کلیت آن

است. شکل جدید ارزشیابی کیفی برنامه درسی در راستا و تا حدودی با استفاده از منابعی نظری پدیدارشناسی، هرمینوتیک و نظریه انتقادی یا هدف بسط مفاهیم مبتنی بر تأمل بشر از موقعیتها خاص آموزشی و تربیتی و ترغیب کنش انسانی در این موقعیتها و زمینه‌های اجتماعی به وجود آمده است (جی ویلز، ۱۳۸۱).

بررسیهای نظری و عملی مربوط به مفاهیم برنامه‌ریزی در قرآن و حدیث در خصوص پژوهش‌های قرآنی و حدیثی به معنای عام، آن قدر مطلب فراوان و گسترده است که امکان ارائه حتی عنوانهای آنها در این نوشتار مختصر نیست. چنانکه محمدحسن بکانی در خصوص تحقیقات قرآنی می‌گوید: تاکنون بالاتر از چهل هزار عنوان کتاب مختلف شناسایی شده است و از این طریق ثابت می‌شود که آثار تدوین یافته در آستانه قرآن که پیشینه ای بس کهن دارد، بیشترین حجم آثار مکتوب فرهنگ اسلامی را تشکیل می‌دهد (بکانی، ۱۳۷۴).

در زمینه بررسیهای قرآنی و حدیثی که به گونه‌ای به این پژوهش مربوط می‌شود، تنها یک مورد ارتباط نزدیکتری دارد. در این پژوهش که سید کاظم اکرمی (۱۳۷۵) با عنوان قرآن کریم و برنامه ریزی درسی انجام داده، قرآن را به عنوان یک کتاب درسی در نظر گرفته و در صدد بررسی این حقیقت است که آیا ویژگی‌های یک برنامه درسی در آن به کار رفته است. پژوهشگر به این نتیجه رسیده که در قرآن دو دسته عوامل در تربیت انسان به کار رفته است: «عوامل ظاهری» که به کاربرد کلمات و حروف و شکل آیات و سوره‌ها و تأثیر آنها در تربیت مخاطبان اشاره دارد و «عوامل باطنی» که عبارت است از بیان و اعلام هدف، توجه به نیازهای فردی و اجتماعی، توجه به سؤالهای مخاطبان، استفاده از استعاره و تمثیل در تفهیم مطالب،

سازماندهی، تکرار همراه با تنوع، تمرکز زمانی در آموزش، شیوه اجمال و تفضیل، توجه به استعداد همه افراد، توجه به زمان حال و آینده، به وجود آوردن تجربه های تربیتی، توجه به روش آموزش قرآن. این مطالب بیانگر ویژگیهای یک کتاب یا برنامه درسی است.

پژوهش‌های دیگر نزدیک به این پژوهش غالباً به بررسی نظام تربیتی اسلام با استفاده از مضماین قرآنی و حدیثی پرداخته اند. این پژوهشها، بخشی تنها به هدفهای تربیتی اسلام پرداخته اند؛ مانند پژوهشی که علیرضا اعرافی و همکاران در دفتر همکاری حوزه و دانشگاه (۱۳۷۶) با عنوان «اهداف تربیت از دیدگاه اسلام»، انجام داده اند. در این پژوهش پس از بررسی مبانی علمی، فلسفی، دینی تربیت به طبقه‌بندی اهداف در دو بخش دینی و علمی و مقایسه این دو با یکدیگر پرداخته اند. تقسیم بندی اهداف تربیتی اسلام به دو سطح هدفهای غایی و هدفهای کلی یا واسطه‌ای، صورت پذیرفته است. هدفهای واسطه‌ای در سه زمینه ارتباط با خدا، با خود، با طبیعت و با جامعه مطرح شده است.

پژوهش دیگری خسرو باقری (۱۳۷۴) با عنوان نگاهی دوباره به تربیت اسلامی انجام داده است. در این پژوهش، محقق پس از بررسی توصیف انسان در قرآن به بررسی مفهومی تربیت، سپس به اهداف و مبانی و اصول و روش‌های تربیتی پرداخته و سرانجام مراحل تربیتی با نگرش قرآنی و حدیثی را تبیین کرده است. پژوهش دیگری شادر وان سیدمهדי صانعی (۱۳۷۸) انجام داده است. در این پژوهش، محقق با نگاهی همه جانبه، ابتدا به بررسی مکاتب تربیتی و تعلیم و تربیت اسلامی و هدفهای آن پرداخته، آن گاه ویژگی تربیتی انسان را مورد بررسی قرار داده که از این جهت به این تحقیق نزدیکتر است؛ زیرا عوامل مؤثر در تربیت و شرایط آن مورد توجه

ایشان قرار گرفته است؛ از جمله ویژگیهای برجسته این پژوهش، هماهنگ کردن یافته های علمی در روانشناسی و علوم تربیتی با آیات قرآنی و روایات است.

روش و مراحل اجرایی پژوهش

این پژوهش به روش تحلیل محتوا و طی مراحل ذیل صورت پذیرفته است: ابتدا مقوله های پژوهش، مشخص شد. مقوله ها، همان مؤلفه های اساسی برنامه ریزی است که منظور، عنوانهای مربوط به مراحل و اصول یا ملاکهای هر مرحله است. پس از مشخص شدن مقوله ها در بخش قرآنی، سوره ها به عنوان واحدهای نمونه برداری انتخاب گردید. در گام بعدی، واحدهای تحلیل تعیین شد که همان آیات است. بدین ترتیب آیاتی که مشتمل بر مقوله های پژوهش بود به ترتیب طبقه بندی گردید. در بخش حدیث با توجه به اینکه کتابها و منابع متعددی هست، واحد نمونه برداری، فصلهایی از کتابهای حدیثی ذکر شده در فهرست منابع است که تحت عنوان موضوعات مربوط تقسیم بندی شده است؛ مثلاً فصلها یا بابها با بخش های مربوط به لقاء الله، رضوان الله، تقوا، ایمان، اسلام، قرآن، کتاب، محاسبه و امثال آن، که برخی کتابهای حدیثی بر این روش، تقسیم بندی شده است. در گام سوم بخش حدیثی، هر یک از روایات که شامل مقوله ای از پژوهش بوده است انتخاب گردید. پس از آن هر یک از مقوله های پژوهش در جدول مربوط، قرار گرفت. نکته بسیار مهم و اساسی که باید مورد توجه باشد. اینکه در این پژوهش عنوان مقولات، مورد نظر محقق نبوده است که در قرآن و حدیث در جستجوی آنها باشد؛ مثلاً کلمات هدف محتوا، روش یا ارزشیابی مورد نظر نبود، بلکه آیات یا روایاتی مورد نظر قرار گرفته است که بر اساس نفاسیر یا شروح مختلف به یکی از مقولات اشاره کرده

است. نکته قابل توجه دیگر، اینکه این پژوهش در صدد تحلیل مفاهیم بوده و همه آیات یا روایات شامل مقولات، مدنظر این پژوهش نبوده است. آیات و روایات مربوط به هدفها و مراتب بیش از آن تعدادی است که در این پژوهش آمده است.

یافته‌های پژوهش و تجزیه و تحلیل آنها

اولین مرحله برنامه درسی تعیین اهداف است که به سه دسته هدفهای نهایی، واسطه‌ای یا میانی و اولیه تقسیم شده است.

چند مثال از هدفهای نهایی: مقام قرب، مقام لقاء، مقام رضوان.

جدول شماره ۱ - هدفهای نهایی یا آرمانی

آیه	سوره	آیات و روایات	هدف
۱۰-۱۱	وافعه	و السابقون السابقون، اولئک المقربون	مقام قرب
۸۸-۸۹	وافعه	فاما ان كان من المقربين، فروح و ريحان و جنة نعيم	
۶	انشقاق	يايهما الانسان انك كادخ اني ربك كدحا فملقيه	مقام لقاء
۲۶	فجر	يا ايتها النفس المطمئنة، ارجعي اني ربك راضية مرضي	مقام رضوان
۲	کافی	قال الصادق(ع) قال الله عزوجل ما تقرب الى عبشيء احب الى مما افترضت عليه و انه ليقرب الى بالناقه حتى احبه	مقام قرب
۳۵۲			

تحلیل جدول شماره ۱

همان گونه که از آیات و روایت یاد شده بر می آید، واژه هایی مثل رضوان الله، لقاء الله، قرب الى الله و درجاتی در همین سطح به عنوان سطوح عالی مقام انسانی است که می توان آنها را اهداف آرمانی یا عالی ترین سطح از هدفهای جربان تربیتی

دانست؛ از جمله ویژگیهای این نوع هدفها طولانی یا درازمدت بودن آنهاست که دگرگونی انسانها به آن جهت است. هم چنین جامع بودن این اهداف که در بر دارنده سطوح پایین تر نیز هست. شوق برانگیز بودن، ویژگی دیگر آرمانهای تربیتی است، چرا که نقاط عالی تربیتی است و متربیان را به جهت خود تحریک می‌کند. نکته دیگر، رابطه این سطح از هدفها با هدفهای سطح پایین تر از خود یعنی هدفهای میانی است. در فرایند تربیت باید از طریق پیمودن گامهای میانی، دستیابی به آرمانها را انتظار داشته باشیم. کسانی که به مقام رضوان، لقاء و قرب می‌رسند از طریق تحقق ملکه تقوا و احسان و اخلاص و امثال آن، که جزء هدفهای میانی است به آن درجات والا، نائل آمده‌اند. موارد یاد شده در این آیات و روایت به چشم می‌خورد.

چند مثال از هدفهای واسطه‌ای: تقوا، اخلاص، ایمان، احسان

جدول شماره ۲- هدفهای میانی یا واسطه‌ای

هدف	آیات - روایات	سوره، کتاب	آیه، صفحه
تقوا	یا ایها الناس اعبدو ربکم الذي خلقکم ... لعکم تتقوون	بقره	۲۱
احسان	قال علي عليه السلام: التقوى غاية لا يليك من اتبعها و لا ينتم من عمل بها	میزان الحكم	ج ۱۰ ص ۶۱۹
اخلاص	ان الله مع الذين لتقوا و الذين هم محسنوون	نحل	۱۲۸
	ستل الصادق عليه السلام، ما الاحسان فقال اذا صلیت فاحسن رکوعك و سجودك	میزان الحكم	ج ۲ ص ۴۴۷
	انما لزنا اليك الكتاب بالحق فاعبد الله مخلصا له الدين ...	زمر	۲
صلاح	عن أبي الحسن الرضا عليه السلام، ان امير المؤمنين صلوات الله عليه كان يقول طوبى لمن اخلص الله العبادة و الدعاء	اصول کافی	ج ۳ ص ۲۶
	ان الأرض يرثها عبادي الصالحون	ایماء	۱۰۵

تحلیل جدول شماره ۲

هدفهای میانی نسبت به آرمانهای تربیتی، جزئی تر است و با تحقق این نوع هدفها امکان دستیابی به آرمانها فراهم می‌شود. مفاهیمی مثل ایمان، اخلاص، تقوا، احسان، و از این قبیل، درجات و سطوح مختلفی از رشد انسان است که خود دارای مراحلی است. فرد برای دستیابی به مرحله رضوان، لقاء یا قرب باید درجات اسلام، ایمان، تقوا، اخلاص و ... را طی کند. بدین ترتیب اهداف میانی، بسترهایی را برای دستیابی به غایبات تربیتی فراهم می‌کند برای وصول به این سطح از هدفهای تربیتی باید طی گامهای عملی و عینی اولیه را که همان هدفهای سطح اول تربیتی است شروع کرد. چند مثال از هدفهای عینی تربیتی: نظر کردن به پدیده‌های مختلف، تفکر در زمینه‌های یاد شده، تعلق در دریافت‌ها، توجه به زیباییها و ...

جدول شماره ۳ - هدفهای عینی یا جزئی

هدف	آیات - روایات	سوره، کتاب	آیه، صفحه
نظر	قل سيرا و في الأرض فانظروا كيف بده الخلق ...	عنکبوت	۴۰
تفکر	و انزلنا اليك الذكر لتبين للناس منزل اليهم و لعلمهم يتفكرorno	نحل	۴۴
تعقل	قد يبيّنا لكم الآيات لعلكم تعقلون	حديد	۱۷
تدبر	أفلا يتذمرون القرآن ...	نماء	۸۲
بصر	اولم يروا انا نسوق الماء الارض الجرز فنخرج زرعاً تأكل منه انعامهم و انفسهم أفالا يصررون	سجده	۲۷
تفقه	فلولا نفر من كل فرة منهم طائفه ليتفقهوا في الدين ...	توبه	۱۲۲

تحلیل جدول شماره ۳

هدفهای عینی تربیتی، قدمهای مشخص و اولیه است که متربی باید بردارد تا بدین وسیله امکان دستیابی به مراحل عالی تربیتی، که در بخش هدفهای میانی و عالی به آن اشاره شد، فراهم گردد. آنچه از ظاهر آیات و روایات این بخش برمی‌آید، این است که خداوند متعال انسان را با فطرتی متشكل از گرایش‌های متعالی همچون شوق به پرستش، اشتیاق به کسب حقایق عالم، علاقه مند به لطافتها و زیبایها و ویژگیهای از این قبیل آفریده است. در اولین قدمهای تربیتی باید زمینه شکوفایی آنها فراهم شود. واژه‌هایی مثل نظاره کردن، تفکر، تعقل، تفقه، وغیره از قبیل هدفهای تربیتی است که انسان با سپری کردن آنها استعدادهای ذاتی خود را بارور می‌کند و برای دستیابی به اهدافی مثل ایمان، اخلاق، تقوا آماده می‌شود.

جدول شماره ۴- مرحله دوم: محتوای برنامه درسی

محتوای	آیات و روایات	سوره، کتاب	آیه و صفحه
کتاب	ذلك الكتاب لا ريب فيه هدي للمتدين	بقره	۲
بلاغ	هذا بلاغ للناس ولينذروا به ...	ابراهيم	۵۲
بيان	هذا بيان للناس و هدي و مواعظة للمتدين	ابراهيم	۵۲
قرآن	ان هذا القرآن يهدي للتي هي اقوم و يُبشر المؤمنين ...	اسراء	۹
	قال رسول الله(ص) ان هذا القرآن هو النور المبين و الحبل المتين و العروة الوثقى و الدرجة العليا	بحار	ج ۸۹ ص ۳۱
فرقان	تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيراً	فرقان	۱
	قال علي عليه السلام: في صفة القرآن، جعله الله ريا لعطش العلماء و ربوا لألقوب الفقهاء و محاج لطرق الصلحاء و دواء ليس بهذه داء و نورليس معه ظلمه	ميزان الحكمه	ج ۲ ص ۶۶

تحلیل جدول شماره ۴

از مجموعه تعاریفی که از محتوا، توسط صاحبنظران برنامه درسی صورت گرفته است چنین استباط می شود که محتوای هر برنامه عبارت است از: حقایق، تبیینها، اصول، تعاریف، فرایندها، اطلاعات، ارزشها، گرایشها، قواعد، قانونها و بطور کلی دانش سازمان یافته مربوط به برنامه (ملکی، ۱۳۷۶).

در فرایند برنامه درسی، محتوا پس از تعیین اهداف و به تعبیری وسیله وصول به اهداف است که هدفهای مورد نظر از طریق آن محقق می شود. قرآن محتوای برنامه تربیتی انسان را تشکیل می دهد. لذا واژه هایی که در این بخش مورد نظر بوده است، نامهای متعدد قرآن است. این آیات آشکارا بیان می کند که این مجموعه از سوی خداوند نازل شده و برای هدایت و تربیت انسان است؛ مثلاً قرآن کتاب فرقان، بیان، بلاغ و ...

در مورد حدیث به بیان کلی از امیر المؤمنین علیه السلام اشاره شده که مشتمل بر محتوای تربیتی این کتاب آسمانی است. شایان ذکر است در تدوین محتوای هر برنامه درسی اصولی باید مورد توجه باشد که به چند مورد و آیات مربوط اشاره می شود.

۱- اصل هماهنگی بین بخشهای مختلف محتوا

افلایتبرون القرآن و لوکان من عند غير الله لوجدوا فيه اختلافاً كثيراً: «آیا قرآن را از روی فکر و تأمل نمی نگرند که اگر از غیر خدا می بود در آن اختلافهای زیادی می یافتد» (نساء / ۸۲).

۲- اصل توجه به علاقه و احساس خشنودی و مفید بودن برای یادگیرنده. و نزل من القرآن ما هو شفاء و رحمة للمؤمنين: «و ما آنجه از قرآن می فرسیم،

شفای دل و رحمت الهی برای اهل ایمان است (اسراء / ۸۲).

۳- اصل توجه به قابل درک بودن برای مخاطب

ولقد یسّرنا القرآن للذّکر فهل من مُذَكَّر: «ما قرآن را برای فهم آسان کردیم. آیه کسی هست که از آن پند گیرد (قمر / ۲۲).

۴- اصل هماهنگی محتوا با اهداف

در بخش اهداف گفته شد از جمله اهداف اولیه تربیتی، تقویت قوای ذهنی است که طبق آیه زیر، قرآن به عنوان محتوای برنامه این امکان را فراهم می کند.

انا انزلنا قرآنًا عربيًّا لعلكم تعلقون: «بدرستی که ما قرآن را به زبان عربی نازل کردیم؛ باشد که شما تعقل کنید (یوسف / ۲).

جدول شماره ۵- مرحله سوم: روشهای اجرای برنامه درسی

هدف	آیات	سوره
روش خطاب مستقیم	يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله و كونوا مع الصادقين	یوسف
خطاب غیرمستقیم	يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر و اثني و جعلناكم شعوبا و قبائل لتعارفوا	حجرات
روش تجربی	الذين آمنوا و هاجروا و جاهدوا في سبيل الله ياموالهم و انفسهم اعظم درجة عند الله	توبه
روش الگوپردازی	قل سيروا في الارض فانظروا كيف بدا الخلق ...	عنکبوت
روش برنامه ای	لقد كان فيهم اسوة حسنة لمن كان يرجوا الله و اليوم الآخر ...	متحنه
روش اكتشافی یا حل شده	يا ايها الذين آمنوا كتب عليكم الصيام كما كتب على الذين من قبلكم، لعلكم تتقوون	بقره
	افلايت برون القرآن ام علي قلوب اقفالها	محمد

تحلیل جدول شماره ۵

همان گونه که از ظاهر آیات برمی آید، خداوند متعال در تعلیم و تربیت انسان و تحقق هدفهای تربیتی، چند روش را ملاحظه داشته است. گاهی انسانها را عموماً یا گروه های خاص که در سطوح متفاوتی از رشد هستند؛ مثل مؤمنین، متقین، محسنین به صورت مستقیم مورد خطاب قرار می دهد و به ترس از مذاخذات و یا امید بستن به رحمتها و امدادهای دارد. هم چنین بسیاری از حقایق عالم و واقعیاتی را که در گرو آن است، بازگو می کند؛ امر و نهی هایش را مستقیماً بیان می دارد. در تقسیم بندی روشهای این پژوهش، روش خطاب مستقیم، که حدوداً همان روش توضیحی است، نامیده شده است.

روش دیگر که در قرآن مشاهده می شود، خطاب غیرمستقیم است. در این شیوه انسانها با طبقات خاص انسانی مستقیماً مورد خطاب نیستند، بلکه اعمال و نتایج هر یک از آنها جداگانه یادآوری می شود و بدین وسیله هر کس در هر مرحله ای از رشد که قرار گرفته است با مقایسه رفتارهایش با این بیانات به ارزیابی و نتیجه گیری می پردازد. این شیوه را نیز به گونه ای می توان جزء شیوه های توضیحی قرآن کریم دانست. گاهی خداوند انسانها را به تجربه کردن و برخورد ملموس با خود، محیط طبیعی و اجتماعی وادر می نماید و از وی انتظار دارد با تجربه های مستقیم و عملی به نتایجی برسد که او را هدف خلقت عالم آفرینش و انسان و پایان کارها آگاه کند و از ارتکاب اعمال ناشایسته باز دارد. روش دیگری که در آیات دیده می شود، الگو سازی یا ارائه نمونه عملی است. در این شیوه، خداوند سیره زندگی رسولانش را به امت آنها نشان می دهد و از آنان می خواهد که آنان را مقتدا قرار دهند. صبر و مقاومت رسول در برخورد با مخالفان، نگرش رسول به زندگی این دنیا و آخرت،

نوع عبادت و چگونگی رفتارها. این خود در استنباط احکام شرع یک منبع تمسک است. روش دیگر برنامه ای است به این شکل که به صورت یک جریان پی در پی باید مرتبی، قدمهایی را پیش بینی کند که متربی با برداشت اولین قدم، خود به خود قدم دوم برایش پیش آید؛ مثل آموزش‌های رایانه ای؛ مثلاً در آیه اگر فرد روزه بگیرد، ممکن است متفق شود. روش دیگر، حل مسئله یا اکتشافی است که متربی از حل یک مسئله یا پاسخ یک سؤال به چند هدف تربیتی می‌رسد. در این آیه هدف سؤال این است که منافقین و کفار بدانند که اگر تدبیر در قرآن نمی‌کنند به دلیل قفلهایی است که بر دلشان زده شده است. سؤالهای خداوند از انسانها این گونه است و جنبه استفهامی ندارد. شیوه‌های ذکر شده تنها چند نمونه از روش‌های آموزشی است.

جدول شماره ۶- مرحله چهارم: ارزشیابی

هدف	آیه	سوره	آیه - صفحه
و لَا يَأْتِي إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلَمَاتٍ فَلَا يَهْمِنُ...	۱۲۴	بقره	بقره
إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِهَا لِنَبْلُوْهُمْ أَيْهُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً	۷	كهف	
وَ انْ تَبْدُوا مَا فِي أَنفُسِكُمْ أَوْ تَخْفُوهُ يَحْسِبُكُمْ يَهُوَ اللَّهُ	۲۸۴	بقره	
لَا يَكُونُ الْعَبْدُ مَوْمَنًا حَتَّىٰ حَاسِبَ نَفْسَهُ أَشَدُ مِنْ مَحْاسِبِ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُسَيْدِ عَبْدَهُ	۷۲ ص ۷۰	بحار	قال الرضا(ع)

تحلیل جدول شماره ۶

از آیات و روایات این بخش، که به ارزشیابی مربوط است برمی‌آید خداوند انسان را از طریق رفتار و توسط خود او مورد ارزیابی قرار می‌دهد. انسان در برخی آیات به بررسی تدریجی اعمال خود و ادار می‌شود و اینکه خلفت او با برنامه و

مدفمند است. در برخی آیات به ارزیابی پایانی یعنی حسابرسی اعمال در قیامت ساره شده است. آیاتی هم در مورد ارزشیابی برنامه است که در بخش اصول محتوا آنها پرداخته شده است. نکته بسیار جالب و قابل توجه اینکه خداوند متعال در عربیان تربیت انسان از شیوه های مترقبی ارزشیابی استفاده کرده است که امروزه به عنوان شیوه های فعال ارزیابی به شمار می رود؛ مثل شیوه مشارکتی که مخاطبان، مود در جریان ارزیابی از روند پیشرفت خود شرکت دارند و بخشی از ارزیابی به همراه خود آنان است.

خلاصه و نتیجه گیری

تعلیم و تربیت انسان فعالیتی منظم و منطقی و براساس برنامه است. در درون برنامه کلی تربیتی، برنامه درسی، طرح تمام فعالیتها و تجربه های یادگیری است و ربر گیرنده مجموعه فعالیتهاي محیط طراحی شده کلاس و خارج از آن است. این طرح مشکل از چهار عنصر (هدف، محتوا، روش، ارزشیابی) است که در یک جریخه متعامل با یکدیگر قرار دارد.

خداوند متعال به عنوان اولین معلم انسان از آفرینش وی هدف داشته است که این هدف نهایی به صورت مرحله ای و در قالب هدفهای کوتاهتری محقق می شود. رای دستیابی به این اهداف، محتوایی هم از طریق نزول کتاب، پیش بینی کرده است. روشهای مختلفی را در تربیت انسان به کار برده و طبق آیات یاد شده به رزیابی نیز توجه داشته است. به نظر می رسد، الگوی سازماندهی محتوایی قرآنی به سورت درهم تنیده باشد؛ چرا که موضوعات قرآنی به واقعیتهای زندگی مربوط است که از ابعاد مختلف قابل بررسی است. این نگاهی بسیار کلی به قرآن و حدیث

با نگرش برنامه‌ای است. اجرای طرحهای پژوهشی عمیقتر می‌تواند کامل کننده این بحث باشد و دیدگاه‌های جدیدی از برنامه و برنامه ریزی در منابع و متون اسلامی باز کند.

پیشنهادها

- ۱- اجرای طرحهای مستقل برای استخراج هر یک از مفاهیم برنامه ریزی و اصول مربوط به منظور تبیین نظام تعلیم و تربیت اسلامی و تحقق عملی آن در نظام آموزشی کشور
- ۲- به کارگیری مفاهیم قرآنی و حدیثی در تدوین جزوای درسی در موضوعات مربوط (برنامه ریزی درسی، برنامه ریزی آموزشی، آموزش و پرورش تطبیقی)
- ۳- تدوین و تبیب متون روایی، مبنی بر اصول تنظیم محتوا.
- ۴- طراحی قالب منظم تربیتی توسط مریبانی که مسئولیت پرورش مذهبی کودکان و نوجوانان را به عهده داردند تا بدین وسیله از تکرارها و صرف انرژیهای مادی و انسانی بیهوده، جلوگیری شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

یادداشتها

- ۱- طرح، نقشه کلی است که در آن مراحل و اصول مربوط به هو مرحله برنامه درسی مطالعه می‌شود؛ مثلاً اگر یکی از مراحل تعیین اهداف مبنی بر نیازها است، اینکه چه نیازهایی تعیین کننده اهداف برنامه درسی است در مرحله طراحی تعیین می‌شود. (نباز فرد، جامعه، مجموعه علوم) اما چگونگی مطالعه نیاز و تبدیل آن به اهداف در مرحله برنامه ریزی درسی صورت می‌گیرد. حاصل این دو بخش برنامه درسی است (لوی ۱۹۹۱).

منابع فارسی

- قرآن مجید (۱۳۶۰). ترجمه مهدی الهی قمشه‌ای. تهران: سازمان تبلیغات اسلامی.
اکرمی، سیدکاظم (۱۳۷۵). قرآن و برنامه ریزی درسی. مجله پژوهش در مسائل تعلیم و تربیت شماره ۶۰.

- باقری، خسرو (۱۳۷۴). نگاهی دویاره به تربیت اسلامی. چاپ سوم تهران: انتشارات مدرسه.
- بکایی، سعید حسن (۱۳۷۴). کتابنامه بزرگ قرآن کریم. ج اول. مرکز نشر قبله.
- تاپلر، رلف (۱۳۷۶). اصول اساسی برنامه ریزی درسی و آموزشی. (ترجمه علی تقی پور ظهیر). تهران: دفتر نشر آگه.
- جمعی از مؤلفان، (۱۳۷۶). درآمدی بر تعلیم و تربیت اسلامی (۲) اهداف تربیت از دیدگاه اسلام. تهران: انتشارات سمت.
- جی، ولز (۱۳۸۱). ارزشیابی کیفی. ترجمه علیرضا کیامنش. مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.
- دانیل، تر (۱۳۸۱). تاریخ برنامه درسی. ترجمه غلامرضا خوئی نژاد. مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.
- سیلور لکساندر، لوئیس (۱۳۷۲). برنامه ریزی درسی برای تدریس و یادگیری بهتر. ترجمه غلامرضا خوئی نژاد. مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.
- شریعتمداری، علی (۱۳۸۰). چند مبحث اساسی در برنامه ریزی درسی. تهران: انتشارات سمت.
- صانعی، سید محمدی (۱۳۷۸). پژوهشی در تعلیم و تربیت اسلامی. مشهد: انتشارات ستایاد.
- کلینی، محمد بن یعقوب بن اسحاق (بن تا). اصول کافی. ترجمه سید جواد مصطفی. تهران: انتشارات علمیه اسلامیه.
- لوی، آریج (۱۳۸۳). مبانی برنامه ریزی آموزشی، برنامه ریزی درسی مدارس. ترجمه فربدہ مشایخ. تهران: انتشارات مدرسه.

ملکی، حسن (۱۳۸۲). برنامه ریزی درسی (دراحتی ای عمل). مشهد: انتشارات پیام آندیشه.

مهرمحمدی، محمود (۱۳۸۱). برنامه درسی: نظرگاهها، رویکردها و چشم اندازها. مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

منابع عربی

- عبدالبیقی، محمد فؤاد (۱۳۶۴). المعجم المفہرس، الفاظ القرآن الکریم، دارالکتب المصریہ.
- کاشانی، مولی محسن (بن تا). المحجة البیضاء فی تهذیب الاحیاء، قم: دفتر انتشارات اسلامی و پیشنه به جامعه مدرسین.
- مجلس، محمد باقر (۱۱۴۰۳ ق) بحار الانوار، بیروت: مؤسسه الوفاء.
- محمدی ری شهری، محمد (۱۳۶۲). میزان الحکمة. قم: مکتب الاعلام الاسلامی.

منابع انگلیسی

- Alkin, M. C (1994), Curriculum Evaluation Models, International Encyclopedia of Education. N. Postlewaite and T. Husen (eds.)
- Drake, Susan. M and Rebecca C. Burns (2004). Meeting standards Through Integrated Curriculum, WWW. Ascd. Org/Porta/ site.
- Klein, M.F. (1991) Aconceptual Frame Work for Curriculum Decision making, in the

- Politics of Curriculum Decision-making, M.F. Klein (Edition).
- Klein, M.F. (1986). Curriculum Design, International Encyclopedia of Education, Curriculum Studies, England.
- Lewy, A rich. (1991) The International Encyclopedia of Curriculum, New York Pergoman Press.
- Patricia L. Roberts and Richard D. Kellough (2004). A guide for Developing Interdisciplinary thematic Units, Upper Saddle River, New Jersey.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی